

Kyklops (ehemals)

Demonstrationstext: Kommentare, Insertionen, (HideTags), (HideTrans)

- [1] [Σιληνός]: Ω Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἡβῃ τούμὸν εὔσθένει δέμας·
[3] πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἐμμανῆς Ἡρας ὅπο
[4] Νύμφας ὄρείας ἐκλιπῶν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
[6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστὴς γεγώς
[7] Ἐγκέλαδον ἵτεαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ^{sage ich;}
[8] ἕκτεινα— φέρ' ἵδω, τοῦτ' ἵδων ὄναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίω.
[9i] [Οδυσσεύς]: μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
[10] [Σιληνός]: οὐλομένην, ἡ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,

[1-10] Beispiel für einen "Bereichskommentar", mit (Zeilennummer - Zeilennummer + k) im Translinear.txt erzeugbar, für Zeilen 1-10: In den ersten 2 Zeilen wurde jedem antiken Wort der (HideTags) Tag gegeben. In den Zeilen 3-4 wurden jedem antiken Wort der Tag (HideTrans) gegeben. Es kollabiert die Übersetzungszeile, falls keine Übersetzungen darin enthalten sind (es können auch nur einzelne Wörter markiert werden, es muss nicht stets die ganze Zeile sein). In den Zeilen 5-6 wurden jedem antiken Wort beide Tags gegeben, auch hier kollabiert dann die Übersetzungszeile. In Zeile 7 wurden Grammatiktags manuell "korrigiert" (von einem Amateur, wie man sieht). In Zeile 8 wurde für das erste Wort "ich tötete" statt "ich|tötete" und für das letzte Wort "sage ich" statt sage|ich übersetzt. Das Ergebnis ist Textzeilenverrutschung. In Zeile 9 hat der imaginäre Benutzer die ersten 2 Wörter der Übersetzungszeile (nicht bei [Zeus, ...]) unklugerweise einfach so gelöscht um sie zu entfernen, anstatt sie mit οὐ(Pt)(HideTrans) μὰ(Prp)(HideTrans) ordnungsgemäß unsichtbar zu machen. Das Resultat ist die wieder Verschiebung, da diese deutschen Wörter nun fehlen und andere Wörter "nachrücken". Zwischen Zeile 9 und 10 wurde mit (9i) eine Insertionszeile eingefügt (Odysseus meldet sich plötzlich zu Wort, 2 sprachig und 2 zeilig im 2 sprachigen translinear.txt und 3 sprachig und 3 zeilig im 3 sprachigen translinear.txt). In Zeile 10 wurde schlicht der Text durch den gewünschten Text durch manuelle Ersetzung ersetzt. Stets wurde bei allen Änderungen die "bereits vorhandene Grundstruktur" der gegebenen translinear.txt-Datei beachtet (z.B. dass vor jeder Zeile ein Sprecher steht in diesem konkreten translinear.txt aus dem Bereich Drama). Wenn man die Regeln beachtet, kann man so gut wie alle Fehler mit der einen oder anderen Methode beheben und das gewünschte Dokument erzeugen.

Demonstration 2: häufige Fehler und mehr

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐτεί Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Komma auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysisrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechername in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprechernamen in der griechischen Zeile.

[17] ριθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἥδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ¹
[20] ἔξεβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παιδες θεοῦ
[22] ύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὡς λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παιδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρὰ τῇδε μ' ἀρπάγη δόμους,
[34] ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἥδη δὲ παιδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὄμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίω
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆητ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
[44] οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κείται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ· οὐ τᾶδ' οὕ; οὐ τᾶδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὡή, ρίψω πέτρον τάχα σου
—ὕπαγ' ὡς ὕπαγ' ὡς κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

- [55] [Χορός]: **σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·**
- [56] δέξαι Θηλαῖσι σπορὰς
- [57] ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
- [58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
- [59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
- [60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
- [61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
- [62] Αἴτναίων εἴσω σκοπέλων;
- νύττ· οὐ τῷδ' οὐ; οὐ τῷδε νεμῆ
- [62a] κλιτὸν δροσεράν;
- [62b]
- [62c] ώή, ρίψω πέτρον
τάχα σου
- [62d]
- [62e]
- [62f]

Epode

- [63] [Χορός]: **οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ**
- [64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
- [65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
- [66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,
- [67] οὐκ οἶνου χλωραὶ σταγόνες·
- [68] οὐδ' ἐν Νύσᾳ μετὰ Νυμφᾶν
- [69] ίακχον ίακχον ὥδαν
- [70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
- [71] ἀν θηρεύων πετόμαν
- [72] Βάκχαις σὸν λευκόποσιν
- [73] ὡ φίλος·
- [74] ὡ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;
- [75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;
- [76] ἔγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
- [77] Θητεύω Κύκλωπι
- [78] τῷ μονοδέρκτῃ δοῦλος ἀλαίνων
- [79] σὸν τῷδε τράγου χλαίνα μελέα
- [80] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

- [82] [Σιληνός]: **σιγήσατ', ὡ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηφεφῆ**
- [83] ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
- [84] [Χορός]: **χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;**
- [85] [Σιληνός]: ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
- [86] κώπης τ' ἄνακτας σὸν στρατηλάτῃ τινὶ
- [87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
- [88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,

- [89] κρωσσούς θ' ύδρηλούς. ὡς ταλαιπωροι ξένοι,
[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἵσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἴός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἡσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
- [96] [Οδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἀν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔσιγμεν ἐσβαλεῖν·
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
- [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὡς ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σήν.
- [103] [Οδυσσεύς]: Ἱθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
- [104] [Σιληνός]: οἴδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
- [105] [Οδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὔτάς εἰμι· λοιδόρει δὲ μή·
- [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
- [107] [Οδυσσεύς]: ἔξ Ιλίου γε κάποδε Τρωικῶν πόνων.
- [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἥδησθα πατρώας χθονός;
- [109] [Οδυσσεύς]: ἀνέμων Θύελλαι δεῦρο μ' ἥρπασαν βίᾳ.
- [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί.
- [111] [Οδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
- [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιοι ἀνήρπασαν.
- [113] [Οδυσσεύς]: τίς δ' ἥδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
- [114] [Σιληνός]: Αἴτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
- [115] [Οδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ στι καὶ πόλεως πυργώματα;
- [116] [Σιληνός]: οὐκ εἴσο· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
- [117] [Οδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
- [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
- [119] [Οδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
- [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
- [121] [Οδυσσεύς]: σπείρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
- [123] [Οδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ροαῖς;
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγάρ τάχορον οἰκοῦσι χθόνα.
- [125] [Οδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χώσιοι περὶ ξένους;
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
- [127] [Οδυσσεύς]: τί φής; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνω;
- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρο δόστις οὐ κατεσφάγη.
- [129] [Οδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ στιν; ἦ δόμων ἔσω;
- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
- [131] [Οδυσσεύς]: οἴσθ' οὖν δὲ δρᾶσον, ώς ἀπαίρωμεν χθονός;
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἴδ', Οδυσσεὺ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
- [133] [Οδυσσεύς]: δόησον ἥμιν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὕσπερ εἴπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
- [135] [Οδυσσεύς]: ἀλλ' ἥδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὄπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
- [137] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γάρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
- [139] [Οδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
- [140] [Σιληνός]: ὡς φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.

- [141] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
[142] [Σιληνός]: ὃν ἔξεθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;
[143] [Οδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὃς σαφέστερον μάθης.
[144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ή φέρεις σύ νιν;
[145] [Οδυσσεύς]: ὅδ' ἀσκὸς δὲς κεύθει νιν· ὡς ὁρᾶς, γέρον.
[146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδὲν ἀν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
[147] [Οδυσσεύς]: ναί·

[147a] δὶς γὰρ τόσον πῶμ' ὄσον ἀν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῆ.

- [148] [Σιληνός]: καλήν γε κρήνην εἴπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.

- [149] [Οδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ή γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.

- [151] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.

- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὃς ἀναμνησθῶ πιών.

- [153] [Οδυσσεύς]: ίδού.

[153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὃς καλὴν ὄσμὴν ἔχει.

- [154] [Οδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;

[154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.

- [155] [Οδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὃς ἀν μὴ λόγω 'παινῆς μόνον.

- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.

- [157] ᾶ ᾶ ᾶ.

- [158] [Οδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

- [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

- [160] [Οδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.

- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔστι τὸ χρυσίον.

- [162] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετε νυν τυρεύματ' ή μήλων τόκον.

- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.

[164] ὃς ἐκπιεῖν γ' ἀν κύλικα μαινοίμην μίαν,

[165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,

[166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,

[167] ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὄφρυς.

[168] ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

[169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὁρθὸν ἔξανιστάναι

[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου

[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὁρχηστύς θ' ἄμα

[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι

[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν

[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὄφθαλμὸν μέσον;

- [175] [Χορός]: ἄκου', Όδυσσεϋ· διαλαλήσωμέν τί σοι.

- [176] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

- [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἐλένην τε χειρίαν;

- [178] [Οδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἴκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

- [179] [Χορός]: οὕκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,

[180] ἄπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,

[181] ἐπεί γε πολλοῖς ἡδεται γαμουμένη;

[182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους

[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ίδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον

[184] κλωδὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα

[185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον

[186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένοις ποτὲ

[187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.

- [188] [Σιληνός]: ίδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,

[189] ἄναξ Όδυσσεϋ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
[193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Οδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὃ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὖπερ ἀν λάθοιτέ γε.
[196] [Οδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγὰ πολλὰ πέτρας.
[198] [Οδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἡ ζῶντες αἴνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ράθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἥ πρός γε μαστοῖς εἰσι χύποδε μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἴδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τάστρα καὶ τὸν Ωρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εῦ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εύτρεπτὴς ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἥ καὶ γάλακτός είσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἥν θέλης, δλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἥ βόειον ἥ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὃν ἀν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'- ἐπεὶ μ' ἀν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἀν ύπο τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὄρῳ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταί τινες κατέσχον ἥ κλῶπες χθόνα;
[224] ὄρῳ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὕμοι, πυρέσσω συγκεκομένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ύπο τοῦ; τίς ἐς σὸν κράτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ύπο τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἥσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἔωντος ἥσθιον
[234] τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῷ τριπήχει, κάτα τὸν ὄφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός:] [[Zeil Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάστιγί τ' εῦ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδώλια
[239] τῆς υηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ¹
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἥ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.

- [241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὕκουν κοπίδας ώς τάχιστ' ἵων
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ώς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
[247] ώς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
[248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένω
[249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἄνθρωπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὡς δέσποτα,
[251] ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκουντο ζένοι.
[253] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ήμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἀσσον ἄντρων ἥλθομεν νεῶς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὔτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κάδίου πιεῖν λαβὼν
[258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾳ.
[259] ἀλλ' οὔτος ὑγιὲς ούδεν ὡν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
[261b] [Οδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶν τὸν τεκόντα σ', ὡς Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψώ τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ιερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὡς κάλλιστον ὡς Κυκλώπιον,
[267] ὡς δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδῶν ἐγώ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγώ φιλῶ.
[270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγώ ψευδῆ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ραδαμάνθυος
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] Θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὡς ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἔξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Οδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.
[280] [Κύκλωψ]: ἢ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἐλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Οδυσσεύς]: οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἔξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Οδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
[286] ήμεῖς δέ σ', ὡς θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
[287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
[290] οἱ τὸν σόν, ὕναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας

[291] έρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
[292] ίερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
[293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἡ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
[295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
δύσφρον' ὄνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
[297] ὃν καὶ σὺ κοινοὶ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχὸν
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέψῃ,
[299] ίκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
[302] ὄβελοῖσι νηδὸν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἔχήρωσ' Ἑλλάδα,
[305] πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετῇ φόνον,
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὥλεσεν
[306] πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
[307] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποῖ τρέψεται τις; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
[309] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὔσεβὲς
[310] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
[311] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
[312]
[313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
[315] κομψὸς γενήση καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
[316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
[317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εύμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἀς καθίδρυται πατήρ
[318] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγω;
[319] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
[320] οὐδ' οἴδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
[321] οῦ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οῦ μοι μέλει,
[322] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὅμβρον ἐκχέη,
[323] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγνυ' ἔχων σκηνώματα,
[324] ἡ μόσχον ὄπτὸν ἡ τι θήρειον δάκος
[325] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[326] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[327] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[328] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέη,
[329] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
[330] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[331] ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, καν θέλη καν μὴ θέλη,
[332] τίκτουσα ποίαν τάμα πιαίνει βοτά.
[333] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὕ,
[334] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[335] ὡς τούμπιεῖν γε κάμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[336] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
[337] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[338] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
[339] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
[340] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[341] ξένιά τε λήψη τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὡ,
[342]

[343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', δς ζέσας
 [344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 [345] ἀλλ' ἔρπετ' εἶσω, τῷ κατ' αὐλιον θεῷ
 [346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εύωχῆτέ με.
 [347] [Οδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 [348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 [349] γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 [350] ὡς Παλλάς, ὡς δέσποινα Διογενὲς θεά,
 [351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
 [352] πόνους ἀφίγμαι κάπι κινδύνου βάθρα.
 [353] σύ τ', ὡς φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 [354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 [355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὧν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εύρείας φάρυγγος, ὡς Κύκλωψ,
 [357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
 [358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
 [359] χναύειν, βρύκειν,
 [359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 [360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

Mesode

[361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
 [362] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
 [363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
 [364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
 [365] ἀποβώμιος ἀν ἔχει θυσίαν
 [366] Κύκλωψ Αἴτναίος ξενικῶν
 [367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλής, ὡς τλάμον, ὅστις δωμάτων
 [370] ἐφεστίους ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 [372] κόπτων βρύκων
 [373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσί τ' ὄδοϋσιν
 [374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,

[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Μή μοι μὴ προσδίδου·

[374b] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος
 [374c] σκάφος.

[374d]

[374e]

χα
με
αῦ
ἄδ

Episode

[375] [Οδυσσεύς]: Ὡς Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ίδων ἄντρων ἔσω
 [376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', ούδ' ἔργοις βροτῶν;
 [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Όδυσσεύ; μῶν τεθοίναται σέθεν
 [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
 [379] [Οδυσσεύς]: δισσούς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
 [380] οἵ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
 [381] [Χορός]: πῶς, ὡς ταλαίπωρ', ἥτε πάσχοντες τάδε;
 [382] [Οδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
 [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 [384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
 [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
 [386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
 [387] ἐστρωσεν εύνην πλησίον πυρὸς φλογί.
 [388] κρατήρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 [389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
 [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὔρος τριῶν
 [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
 [393] ὁβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τάλλα, παλιούρου κλάδων,
 [395] Αίτναιά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
 [396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 [397] Ἀίδου μαγείρω, φῶτε συμμάρψας δύο
 [398] ἐσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρύθμῳ θ' ἐνὶ
 [399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
 [400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
 [401] παίων πρὸς ὅξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
 [402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 [403] λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
 [404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἐψεσθαι μέλη
 [405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὄφθαλμῶν χέων
 [406] ἔχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν.
 [407] ἄλλοι δ' ὅπως ὅρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 [408] πτήζαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῇν χροῖ.
 [409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 [410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
 [411] ἐσῆλθε μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 [412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 [413] λέγων τάδ'. Ὡς τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
 [414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἐλλὰς ἀμπέλων ἄπο
 [415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
 [416] δο δ' ἕκπλεως ὃν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 [417] ἐδέξατ' ἐσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

- [418] κάπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἔγώ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ὠδὰς εἴροπ'. ἔγὼ δ' ἐπεγχέων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
[425] ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἔγὼ
[427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, Θέλω.
[428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
[431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἥνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενῆς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ὕσπερ πρὸς ἵξω τῇ κύλικι λελημένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἴ—
[435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
[437] [Χορός]: Ὡς φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
[441] [Οδυσσεύς]: ἄκουε δή νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.
[443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἀν ἥδιον ψόφον
[444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὄλωλότα.
[445] [Οδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
[446] Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
[447] [Χορός]: ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νιν
[448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὕσαι κάτω.
[449] [Οδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
[450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοι σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
[451] [Οδυσσεύς]: κώμοιο μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
[452] ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
[453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
[454] ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος
[455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
[456] δὸν φασγάνω 'γὰ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
[457] ἐς πῦρ καθῆσω· κάθ', ὅταν κεκαυμένον
[458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
[459] Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
[460] ναυπηγίαν δ' ὡσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ
[461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
[462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
[463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῷ κόρας.
[464] [Χορός]: Ιοὺ ιού,
[465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὔρήμασιν.
[466] [Οδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
[467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
[468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῷ χθονός.
[469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἀν ὕσπερεὶ σπουνδῆς θεοῦ

- [470] κάγω λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὅμματα
 [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
 [472] [Οδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐδὲν ξυλληπτέον.
 [473] [Χορός]: ως κὰν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραιμῆν βάρος,
 [474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὄλουμένου
 [475] ὀφθαλμὸν ὕσπειρ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
 [476] [Οδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἔξεπίστασαι·
 [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
 [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
 [479] τοὺς ἔνδον δητας οὐ μόνος σωθήσομαι.
 [480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
 [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
 [482] ξὺν οἴσπειρ ἥλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

- [483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
 [484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
 [485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὕσας
 [486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
 [487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
 [488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 [489] σκαιδὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος
 [490] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
 [491] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 [492] τὸν ἀπαίδευτον·
 [493] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

- [495] [Ημιχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
 [496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
 [497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς,
 [498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
 [499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
 [500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
 [501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
 [502] στρυχον, αύδῃ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

- [503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
 [504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
 [505] σκάφος ὀλκὰς ως γεμισθεὶς
 [506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
 [507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὕφρων
 [508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὕραις
 [509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 [510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Strophe 3

- [511] [Χορός]: καλὸν ὅμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
[513] –παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. -
[514] λύχνα δ' ἀμμένουν δαία σὸν
[515] χρόα χώς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιὰ
[518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Episode

- [519] [Οδυσσεύς]: **Κύκλωψ**, ἄκουσον· ὡς ἐγώ τοῦ Βάκχιου
τούτου τρίβων εῖμ', δν πιεῖν ἔδωκά σοι.

[520] [Κύκλωψ]: **ὁ Βάκχιος** δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

[522] [Οδυσσεύς]: **μέγιστος** ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.

[523] [Κύκλωψ]: **ἔρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἥδεως ἐγώ.**

[524] [Οδυσσεύς]: **τοιόσδ'** ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.

[525] [Κύκλωψ]: **Θεὸς δ'** ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;

[526] [Οδυσσεύς]: **ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ'** ἐστὶν εὔπετής.

[527] [Κύκλωψ]: **οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμα' ἔχειν** ἐν δέρμασιν.

[528] [Οδυσσεύς]: **τί δ', εἴ σε τέρπει γ';** ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;

[529] [Κύκλωψ]: **μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.**

[530] [Οδυσσεύς]: **μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει,** Κύκλωψ.

[531] [Κύκλωψ]: **οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;**

[532] [Οδυσσεύς]: **ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῆ.**

[533] [Κύκλωψ]: **διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.**

[534] [Οδυσσεύς]: **πιγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.**

[535] [Κύκλωψ]: **μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἀν ψαύσειέ μου.**

[536] [Οδυσσεύς]: **ῶ τāν, πεπικότ'** ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.

[537] [Κύκλωψ]: **ἡλίθιος ὅστις μὴ πιῶν κῶμον φιλεῖ.**

[538] [Οδυσσεύς]: **ὅς δ' ἀν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.**

[539] [Κύκλωψ]: **τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ;** σοὶ μένειν δοκεῖ;

[540] [Σιληνός]: **δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;**

[541] [Κύκλωψ]: **καὶ μὴν λαχνῶδες τ' ούδας ἀνθηρᾶς χλόης**

[542] [Σιληνός]: **καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.**

[543] **κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.**

[544] [Κύκλωψ]: **ἰδού.**

[545] **τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθε μου τίθης;**

[546] [Σιληνός]: **ώς μὴ παριών τις καταβάλη.**

[546b] [Κύκλωψ]: **πίνειν μὲν οὖν**
κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.

[548] **σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τούνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.**

[549] [Οδυσσεύς]: **Ούτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;**

[550] [Κύκλωψ]: **πάντων σ' ἔταιρων ὕστερον θοινάσομαι.**

[551] [Σιληνός]: **καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.**

[552] [Κύκλωψ]: **οὗτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;**

[553] [Σιληνός]: **οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.**

[554] [Κύκλωψ]: **κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.**

[555] [Σιληνός]: **ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἔρᾶν ὄντος καλοῦ.**

[556] [Κύκλωψ]: **ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.**

- [557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὔτως.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε
- [559] στέφανον ἵδω λαβόντα γεύσωμαι τ' ἔτι . . .
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοι ἐστιν ως λήψη πιεῖν.
- [562] [Κύκλωψ]: ίδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- [563] [Σιληνός]: Θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κάτ' ἔκπιε,
- [564] ὥσπερ μ' ὁρᾶς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
- [565] [Κύκλωψ]: ᾧ ᾧ, τί δράσεις;
- [565b] [Σιληνός]: ήδεως ἡμύστισσα.
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ωξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- [567] [Οδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ή ἄμπελος τὴμῇ χερί.
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
- [568b] [Οδυσσεύς]: ἔγχεω, σίγα μόνον.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἴπας, δστις ἀν πίνη πολύν.
- [570] [Οδυσσεύς]: ίδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
- [572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- [573] [Οδυσσεύς]: κὰν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
- [574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὑπονού βαλεῖ,
- [575] ἥν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
- [576] [Κύκλωψ]: ίοὺ ίού,
- [577] ως ἔξενευσσα μόγις· ἄκρατος ή χάρις.
- [578] ο δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
- [579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
- [580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
- [581] —οὐκ ἀν φιλήσαιμ· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
- [582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
- [583] κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας. —ήδομαι δέ πως
- [584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἡ τοῖς θήλεσιν.
- [585] [Σιληνός]: ἔγὼ γὰρ οὐ Διός είμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
- [586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', δὸν ἀρπάζω γ' ἔγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
- [587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
- [588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἐραστὴν κάντρυφᾶς πεπωκότι;
- [589] [Σιληνός]: οἵμοι· πικρότατον οἶνον ὅψομαι τάχα.
- [590] [Οδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
- [591] ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὑπνῳ παρειμένος
- [592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ώθήσει κρέα.
- [593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ώθεῖ καπνὸν
- [594] παρευτρέπισται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
- [595] Κύκλωπος ὅψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσῃ.
- [596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξομεν.
- [597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
- [598] ἀπάλαμνον· ως σοι τάνθάδ' ἔστιν εύτρεπῆ.
- [599] [Οδυσσεύς]: "Ηφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
- [600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,
- [601] σύ τ', ω μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', "Υπνε,
- [602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
- [603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
- [604] αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Όδυσσέα

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὡς θεῶν οὐδὲν ἡ βροτῶν μέλει.
[606] ἡ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

- [650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 [651] χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
 [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευε γ', ὡς εὔψυχίαν
 [653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 [654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 [655] κελευσμάτων δ' ἔκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

- [656] [Χορός]: ίώ ίώ· γενναιότατ' ώ
 [657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρὺν
 [658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
 [659] τυφέτω, καιέτω
 [660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 [661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἔξοδυνηθεὶς
 [662] δράσῃ τι μάταιον.
 [663] [Κύκλωψ]: ὥμοι, κατηνθρακώμεθ' ὄφθαλμοϋ σέλας.
 [664] [Χορός]: καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ω̄ Κύκλωψ.
 [665] [Κύκλωψ]: ὥμοι μάλ', ώς ὑβρίσμεθ', ώς ὀλώλαμεν.
 [666] ἀλλ' οὕτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
 [667] χαίρουντες, οὐδὲν ὅντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 [668] σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
 [669] [Χορός]: τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ω̄ Κύκλωψ;
 [669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
 [670] [Χορός]: αἰσχρός γε φαίνη.
 [670b] [Κύκλωψ]: κάπτι τοῖσδε γ' ἄθλιος.
 [671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
 [672] [Κύκλωψ]: Οὔτις μ' ἀπώλεστ'.
 [672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἡδίκει.
 [673] [Κύκλωψ]: Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον.
 [673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἴ τυφλός.
 [674] [Κύκλωψ]: ώς δὴ σύ—
 [674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὕτις ἀν θείη τυφλόν;
 [675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
 [675b] [Χορός]: οὐδαμοϋ, Κύκλωψ.
 [676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἵν' ὄρθως ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
 [677] ὁ μιαρός, ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
 [678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οῖνος καὶ παλαιέσθαι βαρύς.
 [679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
 [680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
 [681] λαβόντες ἐστήκασι.
 [681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
 [682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
 [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
 [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
 [683] ἔχεις;
 [683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ τὸ κρανίον
 [684] παίσας κατέαγα.
 [684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
 [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἴπας;
 [685b] [Χορός]: οὐ· ταύτῃ λέγω.
 [686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

- [686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τάριστερά.
- [687] [Κύκλωψ]: οἵμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
- [688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
- [689] [Κύκλωψ]: ὡς παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἰ;
- [689b] [Οδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
- [690] φυλακᾶσι φρουρῶ σῶμ' Ὄδυσσέως τόδε.
- [691] [Κύκλωψ]: πῶς εἴπας; δνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
- [692] [Οδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὄδυσσέα.
- [693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
- [694] κακῶς γὰρ ἀν Τροίαν γε διεπυρωσάμην
- [695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
- [696] [Κύκλωψ]: αἰσī· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
- [697] τυφλὴν γὰρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
- [698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
- [699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
- [700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.
- [701] [Οδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
- [702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἴμι καὶ νεῶς σκάφος
- [703] ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
- [704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
- [705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλῶν.
- [706] ἄνω δ' ἐπ' ὅχθον εἴμι, καίπερ ὧν τυφλός,
- [707] δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- [708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναύται γε τοῦδ' Ὄδυσσέως
- [709] δντες τὸ λοιπὸν Βακχίω δουλεύσομεν.